

af en Lov om Nedsættelse af de indirekte Skatter, altsaa en ny Toldlov, og jeg mener saa, at den Formindskelse af Statsindtægterne, der bliver Følgen af en forandret Toldlov, maa søges dækket ved en Indkomstskat, idet jeg gaar ud fra, at en Indkomstskat kommer til at paahvile alle Borgere og derfor bør benyttes til Nedsættelser i saadanne Skatter, som ogsaa paahvile alle Borgere. Derimod mener jeg ikke, at Indkomstskatten bør benyttes til Lettelse af Skatter, der kun paahvile enkelte Befolkningsklasser, saaledes som Tilfældet er med de faste Ejendomsskatter, særlig Hartkornsskatterne. Jeg mener, at Indkomstskatten kun skal benyttes til Lettelser af de Skatter, som ere indirekte eller have en indirekte Karakter, hvilket er Tilfældet med de her nævnte Skatter, Toldafgifterne og den Del af Bygningsafgiften, som jeg foreslaar skal dækkes af Indkomst- og Formueskatten.

Saa ønsker jeg ligeledes, at Formueskattens Beløb skal „fastsættes saaledes, at der deraf forlods ydes Dækning til Statskassen for den ved en Lov om direkte Statskatters Overførelse til Kommunerne overførte Del af Gammelskatten, $\frac{1}{3}$ af Bygningsafgiften samt Land- og Ligningsskatten“. Alle disse Skatter ere jo saadanne, som paahvile Ejendomsbesiddere, og naar de Skatter, som paahvile Ejendomsbesiddere, særlig Hartkornet, blive lettede ved Overførelsen af disse Skatter fra Statskassen til Kommunerne, finder jeg det retfærdigt, at den Dækning, som Statskassen herved behøver, fremkommer ved en Formueskat. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at anføre, hvad jeg tidligere har nævnt, at hvis man vil afløse samtlige faste Ejendomsskatter med en Formueskat, vil dette kunne lade sig gøre med en Formueskat af 2,1 pro mille. Nu er det jo ikke Hensigten at afløse alle faste Ejendomsskatter, men kun en Del af dem, idet det kun er Hensigten at lette de faste Ejendomsskatter paa Landet, Hartkornsskatterne, og dertil behøves altsaa ikke en saa omfattende Formueskat. Den Formueskat, jeg har tilladt mig at foreslaa, er heller ikke nær saa omfattende og vil antagelig kunne svare nogenlunde til, hvad der behøves til at dække disse Skatter. Maaske jeg med Hensyn til de indirekte Skatter maa nævne, at jeg i Kommissionsbetænkningen har fremsat et Forslag til, hvorledes denne Sag efter min Mening bør ordnes i Øjeblikket. Vi have her i Folketinget i Fjor vedtaget et Forslag om Toldafgifterne, som jo desværre ikke blev ført igennem.

Dette Forslag kunde jeg ønske gennemført, dog med nogle Ændringer, som ogsaa tidligere have været fremsatte her i Tinget fra mit Partis Side. Jeg skal med Hensyn til disse Ændringer blot nævne, at jeg ønsker, at Kaffe, The, Sago, Apotekervarer, Lim og Salt skulde være toldfri, og at jeg ønsker, at Skatten paa Tobak, Vin og Spirituosa ikke forhøjes, idet jeg ikke mener, at der er nogen Grund for Staskassen til at søge Ækvivalent for Nedsættelse af indirekte Skatter ved andre indirekte Skatter. Under Sagens 1ste Behandling fremkom det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) med en Bemærkning om, at jeg maatte kunne sige mig selv, at dette Forslag var uacceptabelt, fordi det indeholder Nedsættelser i eller Ophævelse af de saakaldte Luksusskatter. Jeg vil hertil sige, at hvad mit Forslag angaar, spiller disse Luksusskatter kun en meget lille Rolle pekuniært set. Men paa den anden Side omfatter de flere Ting, der ere eller bør være Genstand for almindeligt Forbrug, saa at jeg ikke kan betragte dem som rene Luksusskatter. I det store og hele vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg ønsker ikke ved Hjælp af Beskatning at hindre den store Befolkning i at komme i Besiddelse af Nydelser, der ere tilgængelige for en Del af Befolkningen. Det forekommer mig, at det ikke er rigtigt, at man fra Lovgivningsmagtens Side vanskeliggør eller umuliggør for den store Befolkning Adgang til Nydelser, som en enkelt Del af Befolkningen har. Jeg er altsaa ikke nogen særlig Ven af Lususbeskatningen, men skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Kun vil jeg anføre her, at mit Ændringsforslag i saa Henseende spiller en overordentlig ringe Rolle, hvad Luksusskatterne angaa, men derimod indeholder Skattelettelser paa Genstande og Ting, der ere og bør være Genstand for almindeligt Forbrug.

Jeg skal dernæst gaa over til Ændringsforslaget Nr. 2, hvori er nævnt den stigende Skala, som jeg ønsker, at Indkomstskatten skal opkræves efter. Denne stigende Skala gaar fra 1's pCt. for de smaa Indtægter paa indtil 800 Kr. og indtil $3\frac{1}{2}$ pCt. for Indtægter paa 100,000 Kr. og derover. Det er en Forandring i den stigende Skala, som Flertallet har foreslaaet, men den Forandring, som jeg tilsigter, er ikke af en saadan Betydning, at den vil være særlig tryggeude for de store Indtægter. Den vil derimod bringe ikke saa ganske faa Lettelser for de smaa og mellemstore Indtægter, og jeg anser det